

Udlandets Proceslovgivning.

Da den forrige Proceskommission i 1877 til Justitsministeriet afleverede de af den udarbejdede Udkast til en Reform af Retsplejen, var **Civilproceslovgivningens** Stilling i det øvrige Europa denne, at mundtlig Procedure mere eller mindre fuldstændig var gennemført i *England, Irland* og *Skotland*, *Frankrig*, den største Del af *Tyskland*, *Belgien*, *Holland*, *Schweiz*, *Rumænien* og *Grækenland*, endvidere i *Rusland* og *Serbien*, for saa vidt angaar Proceduren i første Instans, og i *Italien*, navnlig for saa vidt angaar den summariske Proces*). Derimod havde Norge, Sverig, Finland, Østerrig, Ungarn, Spanien og Portugal ligesom Danmark en i det væsentlige skriftlig Civilproces. I de siden 1877 forløbne 22 Aar har Mundtlighedsprincippet vundet yderligere Udvidelse og Befæstelse. Saaledes er en for hele det *tyske* Rige fælles mundtlig Procedure indført ved Rigs-Civilprocesloven af 30te Januar 1877, der er traadt i Kraft den 1ste Oktober 1879. Fremdeles ere ny paa Mundtlighedsprincippet byggede Civilproceslove givne for *Bosnien* og *Herzegovina* 1883 og for *Bulgarien* 1892. Videre har *Ungarn* ved en Lov af 1893 indført mundtlig Procedure i 1ste og 2den Instans med Hensyn til Sager, der behandles summarisk (o: 90 pCt. af det hele Antal

*) Den gældende *engelske* Civilproces er navnlig grundet paa „Judicature acts“ af 1873 med senere Tillæg samt de i Henhold til disse Love af et Dommerudvalg givne processuelle Regler, „Rules of the supreme court“ af 1883 med senere Tillæg.

Den gældende *franske* Civilproces bygger vedvarende paa Napoleons Code de procédure civile af 1806, til hvilken dog slutter sig en Række senere Love, der ændre og supplere enkelte Punkter.

For *Belgien* gælder den franske Civilproces-Codex af 1806, delvis ændret ved forskellige senere Love, navnlig Lov 25de Marts 1876.

Hollands Civilproceslov af 1838 er revideret og suppleret ved forskellige senere Love.

Schweiz har en Række Speciallove for de enkelte Kantoner.

For *Rumænien* gælder en Civilproceslov af 1865 med Tillægslove.

For *Grækenland* gælder en Civilproceslov af 1834 med Tillægslove. I Praksis er Proceduren i første Instans i Strid med Lovens Tanke dog nærmest blevet skriftlig.

Ruslands Civilproces reformeredes ved Alexander II.s Proceslove af 1864, hvilke successivt ere satte i Kraft i omtrent hele det europæiske Rusland, derunder i *Polen* 1875; i 1878 blev de ved en provisorisk Forordning udvidede til *Bulgarien*.

Serbien har en Civilproceslov af 1865 med Tillægslove og

Italien ligeledes en Civilproceslov af 1865 med Tillægslove.